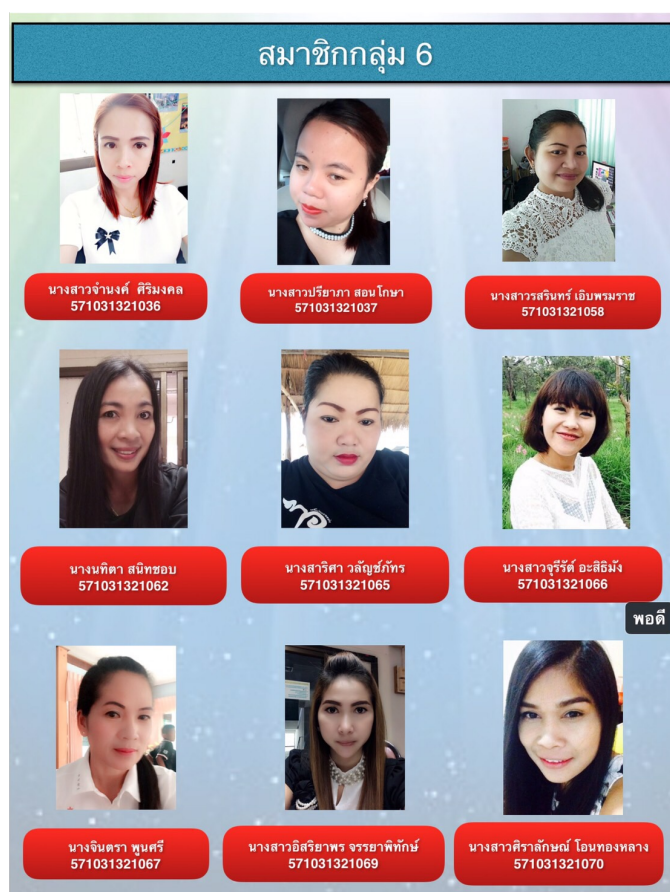

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สรุปแนวคิดและทฤษฎีการเล่นของ เลฟ ไวโกตสกี และ รูดอล์ฟ สไตน์เนอร์ สัปดาห์ที่ 1-3

เสนอ
อาจารย์โสภิตา โคตรโนนกอก
จัดทำโดย กลุ่มที่ 6

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาการเล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก(1071303)
ภาคเรียนที่ 1/2561
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สรุปแนวคิดและทฤษฎีการเล่นของ เลฟ ไวโกตสกี และ รูดอล์ฟ สไตน์เนอร์

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นร่วมสมัย (Contemporary Theory of Play)

ทฤษฎีการเล่นร่วมสมัยนั้นจะเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของมนุษย์กับ สิ่งแวดล้อม ผู้ที่กล่าวถึงนั้นมีทั้งนักจิตวิเคราะห์รวมทั้งนักจิตวิทยาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น เลฟ ไวโกตสกี (Lev Vygotsky)

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของเลฟ ไวโกตสกี (Lev Vygotsky)

เลฟ ไวโกตสกี (Lev Vygotsky) นักจิตวิทยาชาวรัสเซียเชื้อสายยิว ซึ่งเขาพา เดชะคุปต์ กล่าวไว้ว่า “ ไวโกตสกี

แนวคิดความเชื่อ

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นขณะเล่น มีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเด็ก โดยผ่านปฏิริยาทางสังคม เด็กจะเรียนรู้ด้านภาษาและทักษะทางสังคม ได้แก่ การมีส่วนร่วมและ ความร่วมมือ ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา สำหรับไวโกตสกี การที่ครูเล่นกับเด็กนั้นสำคัญ เท่าๆกับเด็กเล่นกับเพื่อน ซึ่งจากความเชื่อดังกล่าว การเล่นจะพัฒนาสติปัญญาและพัฒนาทางด้านสังคม ไปพร้อมกันด้วย (เขาพา เดชะคุปต์.2546 :35 อ้างถึงใน ดวงตา เจริญทรัพย์. 2553 : 17)

การเชื่อมโยงแนวคิดกับการเล่นของเด็ก ของเลฟ ไวโกตสกี (Vygotsky)

การเล่นของเด็กกับวัตถุเป็นกิจกรรมที่เน้นความสำคัญในการพัฒนาของเด็กในช่วง 1 – 3 ปี ดังนั้นเด็กจึงควรมีกิจกรรมการเล่นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของเด็กซึ่งผลงานที่เห็นได้ชัด เมื่อเด็กต้องการขี่ม้า แต่ไม่สามารถขี่ม้าจริงๆได้เขาจึงหยิบไม้และยืนคร่อม โดยจินตนาการว่าไม้ที่ขี่เป็นม้า ” การเล่นเป็นขั้นตอนการนำไปสู่ทิศทางต่างๆ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของการแยกความหมายของม้า ไม้ จากม้าจริงซึ่งเป็น หนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานทางจิตวิทยาการและการกำหนดความสัมพันธ์ของเด็กกับ ความเป็นจริง

ภาพการกิจกรรม

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของรูดอล์ฟ สไตน์เนอร์ (Rudolf Steiner)

รูดอล์ฟ สไตน์เนอร์ (Rudolf Steiner) นักปรัชญาและนักการศึกษาชาวออสเตรีย รูดอล์ฟ สไตน์เนอร์ (Rudolf Steiner, 1861 – 1925) ได้จัดตั้งโรงเรียนวอลดอร์ฟ (Waldorf School) แห่งแรกขึ้นที่สตูการ์ท ประเทศเยอรมนี เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1919

มีแนวคิดความเชื่อว่า

“การเล่นของเด็กเป็นการเลียนแบบชีวิต เช่น เด็กจะเล่น กวาดบ้าน ภูพื้น ทำอาหาร การเล่นเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของเด็กเพราะเด็กได้ใช้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเคลื่อนไหว ได้ฝึกทางมิติ การได้เล่นเช่นนี้ช่วยสร้างนิสัยในการรักการทำงาน ทำให้เด็กเป็นคนขยัน และการเล่นนี้จะฝึกสมาธิด้วย” เน้นการเรียนรู้ของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะสไตน์เนอร์เชื่อว่าเด็กสามารถพัฒนาศักยภาพแห่งตนได้ภายใต้การเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติไม่ต้องตกแต่งการสอนของครู ต้องเป็นการสร้างการเรียนรู้ที่นุ่มนวลและแทรกซึมไปกับความรู้สึกของเด็กตามธรรมชาติโดยไม่ต้องสัมผัสกับเทคโนโลยี

การเชื่อมโยงแนวคิดกับการเล่นของเด็ก

วิธีการสอนของสไตน์เนอร์หรือวอลดอร์ฟ นั้น จัด เป็นการเรียนการสอนแบบเน้น กิจกรรมการเล่น คือ ดนตรี จังหวะ บทเพลง นิทาน เพราะกิจกรรมเหล่านี้ช่วยส่งเสริมความคิด จินตนาการของเด็ก และช่วยพัฒนาการเคลื่อนไหวของร่างกาย การเล่น ของเด็กเป็น การเลียนแบบชีวิต เช่น เด็กจะเล่นกวาดบ้าน ภูพื้น ทำอาหาร การเล่นเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของเด็กเพราะเด็กได้ใช้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเคลื่อนไหว ได้ฝึกทางมิติการเล่นเช่นนี้ช่วยสร้างนิสัยในการรักการทำงานทำให้เด็กเป็นคนขยัน และการเล่นนี้จะฝึกสมาธิด้วย”

ภาพการกิจกรรม

